

utcaszinthez képest 1,5–2 m-rel magasabban kerül el; e feltöltés minden bizonnyal a békásmegyeri lakótelep építése során keletkezett valamikor az 1970-es évek végén.

A szondákban tapasztalt rétegvizonyok teljességgel megegyeznek az egész építési területre hasonló viszonyokat mutató fúrásminták eredményeivel.

A szóban forgó terület egykor minden bizonnyal a környező területekhez képest mélyebb, az emberi megtelepedésre alkalmatlan áradmányos térszín lehetett. A közeli magaslatokon való emberi megtelepedésre utalhat a néhány római- és újkori cseréptöredék.

Az ásatáson részt vett Laczkó Mariann rajzoló.

SZILAS GÁBOR

73. Budapest, III. Bécsi út 70.

R, Ró, Tő

2003. július 3. és augusztus 29. között megelőző feltárást végeztünk a 750 m² alapterületű ingatlanon (hrs.: 14737/3).

A telek beépítési terveinek megfelelően 600 m²-t kutattunk át (a teljes felület mintegy 4/5-ét) a majdani épület, illetve mélygarázs kitűzött helyén. Feltáratlan maradt a telek Ny-i szélén kb. 100–150 m²-es felület, amely – az ásatási szelvény Ny-i metszetszélén alapján – jórészt recens, városi szeméttel feltöltött domboldal.

A korábbi ásatások alapján jól ismert temető 25 szórthamvas és 6 csontvázas sírja került elő a tárgyi ingatlan feltárása során (2–3. század). A telek É-i felében, kb. 50–80 m² felületen, az egykori őshumuszról kilátzó, édesvízi mészkősziklák jelentek meg, melyeket (éremleletek tanúsága szerint) a 4. században külszíni fejtéssel bányászhattak.

A római kort megelőző időszakból, a badeni kultúra gödreit bontottuk ki a feltárt felület ÉNy-i negyedében, illetve az egykori őshumusz felszínén 2 db török hódoltság kori, szórvány éremlelet került elő.

HABLE TIBOR

74. Budapest, III. Bécsi út 130.

Ró

A Bécsi út 130-as telken egy a Kiscelli utca 98-nál megkezdett társasházzal egybekötött épület építését tervezték. A szomszédos telken előző évben végzett feltárások és az 1969–70-es években a környező telkeken végzett kutatások alapján római objektumok előkerülésére számíthattunk. Mivel a telek erősen lejtős területen helyezkedik el; vastag újkori feltöltéssel találkoztunk; és a római rétegeket csak a telek Ny-i végében nyílt lehetőségünk az alapozás szintjén dokumentálni. Római téglás-köves omladék és apróköves réteg került elő a feltárás során. A rendelkezésre álló felületen egy kutatóárokot nyitottunk a telek további, római beépítettségének tisztázása érdekében. Az árok Ny-i végében természetes eredetű hegyomladékot fedeztünk fel, a K-i végé-

ben pedig római téglás-köves omladékot találtunk. Feltehetőleg egy É–D-i irányú, opus spicatum technikával készített, kötőanyag nélküli falalapozást is sikerült azonosítani. Az ásatás során minimális mennyiségű leletanyag került elő.

KIRCHHOF ANITA

75. Budapest, III. Bécsi út 310.

Ró, Kö

A 2003. év folyamán a BTM Aquincumi Múzeuma folytatta a lakópark-építkezéshez kapcsolódó megelőző régészeti feltárást a fent említett területen. Az idei év folyamán három ütemre került sor: május 12. és augusztus 15. között a hegyoldalban húzódó, úgynevezett villaépületek szondázását végeztük el (IV. ütem). Az úgynevezett 8. és 9. épületek helyén, a leendő épület teljes kontúrján belül végeztünk megelőző feltárást (V. ütem: „F” felület). A feltárás VI. ütemét az úgynevezett 1. épület helyének megszondázása („G”–„O” felületek), illetve egy részének teljes felületű feltárása („P”–„Q” felületek) jelentette augusztus 26. és november 7. között.

IV. ütem: a „villa”

A szakirodalomban 1934 óta Testvérhegyi villa néven szereplő lelőhelyen azért került sor az épületek hitelesítő feltárására, mert a beruházó a maradványok feltárását, konzerválását és bemutatását tervezte a leendő lakópark területén. Célunk egyelőre csak az épületek pontos helyének (esetleg sarokpontjainak) meghatározása és nem a teljes felületű feltárás volt, így a kialakított árkokban csak a legfelső római kori szintekig mentünk le, a rétegekbe, omladékokba nem bontottunk bele.

A szondázás során előkerültek a Garády Sándor által már meghatározott épületmaradványok, illetve újabb falak, padlók, útrészletek is előkerültek, amelyek módosítják az alaprajzi képet, és kérdéseket vetnek fel az egyes épületek esetleges összetartozásával kapcsolatban.

A már ismert objektumokon túl új eredménynek számít az úgynevezett III. és IV. helyiségektől nyugatra előkerült, É–D-i irányú falrészlet, amely kidőlt, a hegynyomás miatt deformált állapotban maradt meg, alapozásával és felmenő részével együtt. Észak felé is egy újabb, K–Ny-i irányú falrészlet és küszöbkő bukkant elő, illetve egy falsarok, amelyek talán az épület északnyugati lezárását adják. Az így körvonalazódó új helyiségtől északra pedig olyan, igen rossz állapotú terrazzo-padrólészleteket találtunk, amelyek arra utalnak, hogy az úgynevezett 1. és 2. épület esetleg összefüggő, nagyobb épületkomplexum része lehetett. Szintén új információ az I. szondaárok keleti végében előkerült ÉK–DNy-i irányú kövezés, amely talán az épület felől a főforgalmú, diagonális út felé vezető belső út része lehet. Ez az útrészlet egyúttal valószínűleg jelöli a komplexum keleti szélét is.